

Νεοχωρίου. ἐν Λειψίᾳ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεττούποφ.
1766. Τόμοι 2. εἰς 8ον.

(236) — Κατηγήσεις τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, μεταφρασθεῖσαι
εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον παρὰ Μεθοδίου Ιερομονάρχου
Ολυμπιώτου τοῦ ἐξ Ἀγυιᾶς, μετὰ καὶ μικρᾶς Ἐρμηνείας
τοῦ Πιστεύω συλλεχθείσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ὁρ-
θοδόξου Ὀμολογίας. Ἐν Λειψίᾳ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ
Βρεττούποφ 1766. εἰς 8ον.

(237) — Διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γάλλων, ἥ-
τοι Φραντζέζων μεταφρασθεῖσα πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ Γαλ-
λικοῦ εἰς τὸ Ἰταλικόν νῦν δὲ ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὸ
Ιεραικὸν ιδίωμα παρὰ Α. Λ. τύποις ἐκδοθεῖσα, καὶ μετ’
ἐπιμελείας διορθωθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ιερομονάρχοις κυ-
ρίου κύρῳ Ἀγαπίου Λοβέρδου, ιεροκήρυκος καὶ διδασκά-
λου ἐν τῷ Φλαγγωνικῷ Μουσείῳ. Ἐνετίησιν, 1766. πα-
ρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου, εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα Α. Λ. δηλοῦσι τὸ ὄνομα
τοῦ μεταφραστοῦ Ἀγαπίου Λοβέρδου, ὑπὸ τοῦ ὄποιου καὶ ἐξε-
δόθη τὸ πόνημα τοῦτο. Μήδε τὸν ἀνωτέρῳ ἀριθ. (233).

(238) — Λόγοι εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Τεττα-
ρακοστὴν, μετὰ καὶ τινῶν Ηανηγυρικῶν ἐπιφωνημάτων
καὶ ἐπιταρφίων, συντελέντες μὲν καὶ ἐκφωνηθέντες παρὰ
Νικηφόρου Ιερομονάρχου Θεοτόκη τοῦ Κερκυραίου, ἐπι-
μελῶς δὲ διορθωθέντες παρὰ τοῦ ἐν Ιερομονάρχοις Με-
θοδίου Ολυμπιώτου τοῦ ἐξ Ἀγυιᾶς. Ἐν Λειψίᾳ, ἐν τῇ
τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεττούποφ. ἔτει 1766. εἰς 4ον.

(239) — Ὁρθοδόξος Ὀμολογία συσχεδιασθεῖσα παρὰ
τοῦ σοφολογιωτάτου ιεροδιακόνου κυρίου Εὐγενίου τοῦ
Βουλγάρεως. Ὁμοίως καὶ εἰς ἀπλουστέραν διάλεκτον
20 κεφάλαια συσχεδιασθέντα παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου
διδασκάλου κυρίου Γενναδίου τοῦ Σχολάρεως. Προσέτε